

[Sundhedsministeren]

også er noget, der er væsentligt for regeringen, nemlig at styrke den primære indsats, styrke den praktiserende læge og den privatpraktiserende speciallæge og så vidt muligt undgå indlæggelser på sygehuse.

Fru Dagmar Mørk Jensen sagde noget meget væsentligt, synes jeg, da hun sagde, at det, der jo var væsentligt, når man skulle etablere dette samarbejde, var, at man trak den samme vej. Det er nok det, der gør, at det er vanskeligt at komme meget hurtigt videre på dette område. Alle har gode ideer om samarbejde, men når man skal til at realisere det gode samarbejde, er der ganske mange, der stadig væk foretrækker at blive i deres elfenbenstårne, og den udvikling, som man gerne ville fremme centralt, kommer altså en gang imellem til at lide skibbrud, hvis de enkelte personalekategorier og amter og kommuner ud fra økonomiske overvejelser ikke altid trækker i samme retning.

Fru Pia Dahl var ret så kritisk i sit indlæg og havde måske efter min mening ikke nogen særlig logisk opbygning af det. Hun startede med at sige, at nu var sundhedsministeren »omsi-der« blevet færdig med denne redegørelse. Nu ved jeg ikke, hvor lang tid fru Pia Dahl ville have til at lave en sundhedspolitisk redegørelse. Jeg synes ærlig talt, at Sundhedsministeriet, der arbejder ret så interismistisk og endnu i dag ikke har fået tag over hovedet, har klaret det gevaldig godt. Det er et meget dygtigt arbejde, der ligger bag en redegørelse som den, vi i dag står med. Efter at have været etableret i 2½ måned i kontorer, hvor der end ikke eksisterede en telefon, må jeg sige, at jeg ikke kan acceptere fru Pia Dahls bemærkning om, at det omsider blev færdigt. Blandt andre luftige betragtninger var fru Pia Dahls sammenligning af redegørelsen med te, eller rettere sagt fru Pia Dahl udnævnte den til at være kogt vand. I tilknytning til dette skyndte fru Pia Dahl sig at sige, at den i øvrigt var meget ambitiøs og meget luftig. Nu har jeg egentlig kun hørt om kogt vand, at det er sundt, men om det ligefrem er noget, der kan sammenlignes med, at man er ambitiøs og luftig, ved jeg ikke. Jeg savnede oprigtig talt en linje i det, fru Pia Dahl egentlig ville give udtryk for.

Som fra andre er der også fra Fremskridtspartiets side blevet efterlyst mere konkrete planer. Jeg kan kun sige, at jeg havde naturligvis gerne fremlagt mere konkrete planer, men som sagt: efter 2½ måned er det ikke muligt at kon-

kretisere mere, så opgaven må være at tage de overordnede retningslinier. Men jeg vil sige, at blandt det mere konkrete ud over det, som tidligere er nævnt, vil vi komme med en samlet plan for det forebyggende arbejde. Her ligger det helt konkret og allerede udmøntet, at der under sundhedsministerens ledelse er blevet nedsat det, der hedder et Sundhedspolitisk Kontaktudvalg, der i samarbejde med indenrigsministeren, med socialministeren, med finansministeren ikke at forglemme, med repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg Kommuner skal have den overordnede styring og koordinering inden for hele sundhedsområdet. Det er gået ganske hurtigt med at nedsætte dette udvalg, hvad jeg håber alle kan være tilfredse med. Det er faktisk gået så hurtigt, at der har kunnet indkaldes til det første møde i begyndelsen af februar, hvor en række af de ting, vi i dag har været inde på, vil blive drøftet med de implicerede parter. Her vil bl.a. også ventelisterne og en anden forebyggende ting, regeringens tobakspolitiske plan, blive forelagt.

Må jeg til slut til hr. Rosing, som var inde på nogle meget væsentlige spørgsmål vedrørende Grønland, sige, at det er rigtigt, at jeg var deroppe, desværre kun i 2 dage, mere var det ikke muligt, men at jeg agter mig derop igen her ved påsketid. Ved den lejlighed fik jeg selvfølgelig et indtryk af Grønlands sundhedsvæsen, som jeg ikke kunne acceptere. Jeg synes, der var mange ting, som unægtelig trængte til forbedring. Spørgsmålet var naturligvis, må jeg så sige, hvor pengene kommer fra til dette. Grønland overtager nu sundhedsvæsenet i begyndelsen af det nye år, formentlig da. Det skal drøftes i hjemmestyret. Jeg kan oplyse, at jeg under mit besøg deroppe fik det ordnet således, at Grønlands landsstyreformand og sundhedsministeren aftalte, at man i samarbejde mellem de grønlandske myndigheder og de danske myndigheder skulle prøve at gennemgå de problemer, sundhedsvæsenet i Grønland har, og opstille en prioriteringsplan med henblik på, i hvilket omfang og hvor hurtigt de kunne løses i relation til de økonomiske midler, der skulle sættes af. I denne forbindelse skulle også spørgsmålet om, hvorvidt Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk eller de mindre hospitaler skulle nyde den overordnede fremme, drøftes. Det er som sagt et område, jeg er meget interes-